

O b s a h tohoto čísla:

Lidská práva a politická revoluce /Petr Uhl/

Petr Uhl

L i d s k á p r á v a a p o l i t i c k á r e v o l u c e

/Příspěvek do ankety mladých křesťanů: Jaké byly Vaše politické názory, postoje a činnost v roce 1968? Jste dnes, po tom všem, co se stalo, subjektivně přesvědčen o jejich správnosti? Jsou duchovní základy, o něž se opíráte své současné přesvědčení, stejně jako tehdy? V čem jste se změnil?/

Vážení mladí přátelé,

velmi jsem uvítal vaši výzvu ze srpna t.r. Z mnoha důvodů. Především jsem měl radost, že ve vás "trvá a sílí přesvědčení o existenci hodnot, jež dávají tvar a strukturu vašemu životu" a že takové hodnoty považujete pro svůj život nadále za nezbytné. Líbí se mi také velmi vaše snaha o odpovědnost, vaše vědomí potřeby "osobního nasazení" a nutného rizika i vaše touha dopátrat se pravdy a získat i politické, v tom dobrém slova smyslu, zkušenosti.

Jako ateistovi, a jistě přijmete má slova tak v dobrém, jak jsou míněna, se mi pochopitelně vůbec nelíbí, že tyto postoje čerpáte z víry v osobního boha a že se domníváte, že Pravda stojí nad člověkem a dějiny lidstva. Proč se mi to přímo nelíbí a proč nepovažuji křesťanství, islám, judaismus, hinduismus atd. jen za jiné, leč možné a vhodné cesty životem, které - parafrázujeme-li čínskou pluralistickou představu - jako tisíce květů stimulují a ozřejmují život lidské společnosti a její vývoj, včetně těch složek života, které mi nejvíce leží na srdci: lidská práva a demokratické uspořádání? Vždyť většina ateistů v této zemi, které známe, jsou opravdu spíše agnostici, a ta menšina, která je ve svém "nevěrectví" skálepevná a rozhodná, už z jakýchsi "slušnostních" důvodů, s pomyšlením na kruté represálie vůči církvím, zvláště katolické, a vůči věřícím lidem po druhé světové válce, nepovažuje za vhodné a potřebné jakkoli proti náboženství kriticky vystoupit. Nanejvýš tak učiní v žertu nebo krátké poznámce, pokud není přítomen někdo, koho by se to mohlo dotknout. Ano, tato oblast je velmi citlivá.

Já si ovšem myslím, že odpovědný přístup k životu vyžaduje i jistou rozhodnost a určitost v otázkách víry a nevíry v boha, náboženství a ateismu. Nejsou mi pochuti křesťané, kteří věří v boha jen napůl,